

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4Er/49/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5308200876
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5308200876.2

Uznesenie

Okresný súd Čadca v exekučnej veci oprávneného ARTIN, spol., s. r. o., so sídlom Radničné námestie 6, 085 01 Bardejov, IČO: 31 666 183, zastúpený Advokátskou kanceláriou POLAKOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Vysoká 19, 811 06 Bratislava, IČO: 47 233 559, proti povinným v rade 1/ X. B., K.. XX.XX.XXXX, O. Q. XXX, Č., 2/ E. B., K.. XX.XX.XXXX, O. Q. XXX, Č., za účasti súdneho exekútora JUDr. Ľubomír Pekár, Exekútorový úrad so sídlom P. Pázmáňa 49/3, 927 01 Šaľa, o vymoženie sumy 3 426, 77 € istiny s príslušenstvom vrátane trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Exekúciu, ktorá sa začala na návrh oprávneného doručený dňa 31.01.2008 súdnemu exekútorovi v konaní vedenom pod sp. zn. EX 356/2008 a poverenia č. XXXX XXXXXX zo dňa 26.02.2008 vydaného Okresným súdom Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/49/2008 z a s t a v u j e.

II. Povinným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému n e p r i z n á v a.

III. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 169,97 €, a to v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 08.02.2008 Okresnému súdu Čadca doručil súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (č.l. 2 spisu), a to na základe návrhu oprávneného doručeného súdnemu exekútorovi dňa 31.01.2008. Okresný súd Čadca vydaným poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 26.02.2008 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, Exekútorový úrad so sídlom P. Pázmáňa 49/3, 927 01 Šaľa vykonaním exekúcie (č.l. 9 spisu).

2. Dňa 21.01.2016 doručil oprávnený súdnemu exekútorovi doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré súdny exekútor doručil súdu dňa 25.01.2016 (č. l. 10 a nasl.)

3. Ustanovenie § 243f ods. 1 EP ustanovuje lehotu podľa dní „30 dní od účinnosti zákona“. Zákon bol účinný od 1.1.2016. V danom prípade v nadväznosti na ustanovenie § 121 ods. 3 a 4 CSP, lehota 30 dní od účinnosti zákona, ustanovená v § 243f ods. 1 EP, začala plynúť dňa 02.01.2016 (§ 121 ods. 2 CSP). Oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie dňa 21.01.2016, t. j. v lehote na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený v doplnenom návrhu uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinnými vznikol na základe úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou OTP Banka, Slovensko, a.s.. Za účelom zabezpečenia záväzkov zo zmluvy v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavil povinný v I. rade vlastnú bianko zmenku. Zmenka bola per aval podpísaná povinným v rade 2. Následne bola zmenka bankou indosovaná na spoločnosť Apollis, a.s. Bratislava, v prospech ktorej bol vydaný zmenkový platobný rozkaz - exekučný titul. Zmenka bola spoločnosťou Apollis indosovaná na oprávneného, čím prešli práva zo zmenkového platobného rozkazu na spoločnosť Appolis, ktorý sa stal oprávneným na vykonanie exekúcie.

4. Podľa § 233a zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného od 01.01.2020, postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon (zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „ZoUNEK“).

5. Podľa § 1 ods. 2 ZoUNEK, sa na účely tohto zákona starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017

6. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2 (absolútne výnimky).

7. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

8. Dňa 01.01.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), ktorý upravuje ukončenie niektorých exekúcií priamo zo zákona ex lege. ZoUNEK sa týka exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Ide teda o tie „staré exekúcie“ ak má byť dôvodom zastavenia uplynutie rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a/ ZoUNEK a nejde o žiadnu z absolútnych alebo relatívnych výnimiek ustanovených zákonom. ZoUNEK upravuje ukončenie starých exekučných konaní a starých exekúcií špecifickým spôsobom. Ak však ide o tie staré exekúcie, ktoré sa podľa ustanovení ZoUNEK nezastavujú (napríklad ide o absolútnu výnimku alebo relatívnu výnimku), sú naďalej vedené podľa ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení. Uvedené znamená, že v tých starých exekučných konaniach, v ktorých nedošlo k zastaveniu starej exekúcie ex lege, súdny exekútor ako aj exekučný súd postupujú podľa ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení. Pokiaľ neexistuje dôvod pre zastavenie starej exekúcie podľa ustanovení ZoUNEK (§ 2 ods. 1), tento zákon na takúto starú exekúciu nemá vplyv (aplikujú sa len ustanovenia Exekučného poriadku v platnom znení).

9. Súd v danom prípade zistil, že v tejto exekúcií neexistujú dôvody pre zastavenie starej exekúcie podľa zákona o ukončení niektorých exekučných konaní (rozhodná doba 5 rokov odo dňa doručenia poverenia súdnemu exekútorovi uplynula, avšak v danom prípade je exekúcia odložená zo zákona v zmysle doplneného návrhu na vykonanie exekúcie, a preto rozhodná doba uplynúť ani nemohla), a preto tento zákon na túto exekúciu nemá vplyv a súd ďalej pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017.

10. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/, a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

11. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na: 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. V zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. m) EP je povinnosťou exekučného súdu je preskúmať, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie a exekúciu buď zastaviť alebo rozhodnúť o jej pokračovaní, pričom ustanovenie § 243f ods. 4 Exekučného poriadku zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku existencie dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku. V zmysle § 57

ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku prítom na zastavenie exekúcie musia byť kumulatívne splnené tri podmienky: 1. rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, 2. v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a 3. nebolo prihladené na niektoré z okolností uvedené pod bodom 1 až 3, t. j. na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Keď sa v konaní preukáže nesplnenie niektorej z troch podmienok, exekučný súd musí rozhodnúť o pokračovaní exekúcie.

14. Exekučný súd sa pred rozhodnutím o zastavení alebo pokračovaní exekúcie oboznámil so Zmluvou o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XX RSU zo dňa 05.04.2005 (č. I. 12 spisu), zmenkou zo dňa 05.04.2005 (č. I. 8 spisu), Dohodou o vyplňovacom práve k zmenke č. XXXX XXXX XX Y. zo dňa 05.04.2005 (č. I. 17 spisu) a ostatnými listinnými dokumentmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

15. Exekučným titulom na podklade, ktorého sa vedie exekúcie je právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz zo dňa 09.03.2007 (č. I. 7 spisu). V danom prípade je preto nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

16. Zo Zmluvy o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 05.04.2005 súd zistil, že povinní v rade 1/ a 2/ uzatvorili túto zmluvu s právnym predchodcom oprávneného TOP Banka Slovensko, a. s., so sídlom Štúrova ul. 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916. Právny predchodca oprávneného poskytol povinnému v rade 1/ a 2/ ako spoludlžník úver vo výške 90 000,- SK. Dlžník sa zaviazal splácať úver v splátkach po 3 187,- SK v 36 anuitných splátok. Dlžník je v zmluve o úvere označený svojim menom priezviskom, bydliskom, dátumom narodenia, rodným číslom a číslom OP. V deň uzatvorenia zmluvy t. j. dňa 05.04.2005 uzatvorili povinní v rade 1/ a 2/ s právnym predchodcom oprávneného (OTP Banka Slovensko, a. s.) dohodu o vyplňovacom práve k zmenke (č. I. 17 spisu), kde v článku I. sa zmenkový dlžník zaviazal, že vystavil v prospech zmenkového veriteľa (OTP Banka Slovensko, a. s) zmenku, ktorá neobsahuje údaj o zmenkovej sume a dátume splatnosti zmenky. Zmenkový dlžník (povinný) udelil zmenkovému veriteľovi (OTP Banka Slovensko a. s.) právo na doplnenie chýbajúcich údajov na zmenka, tak aby bola perfektná.

17. Zo zmenky súd zistil, že táto bola vystavená povinným 1/ dňa 05.04.2005 v Čadci. Na zmenke je vpísaná suma 103 235 Sk so splatnosťou dňa 14.07.2006. Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 03.05.2006 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta OTP Banky Slovensko, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava, ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na súde v Žiline, ktorý dňa 09.03.2007 vydal zmenkový platobný rozkaz č. XXZm/XX/XXXX-XX. Zmenka bola následne dňa 11.12.2007 indosovaná na spoločnosť ARTIN, spol. s r.o., ktorá spoločnosť podala návrh na vykonanie exekúcie na podklade citovaného zmenkového platobného rozkazu. Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

18. Zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným dňa 05.04.2005 bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1. apríla 2004. V čase uzatvorenia uvedenej úverovej zmluvy teda úprava Občianskeho zákonníka obsahovala ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka).

20. Podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V tomto právnom vzťahuje vystupuje povinný nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru uspokojuje svoje osobné potreby a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojim obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, lebo formulár textu bol vopred zo strany právneho predchodcu oprávneného pripravený bez možnosti povinného v rade 1/ meniť obsah a textu vedenej zmluvy. Nepochybne sa jedná o (klasickú) typovú zmluvu bez možnosti povinného ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde povinní vystupujú ako spotrebiteľia vo vzťahu k službe, t.j. úveru, ktorý využíva na uspokojovanie svojich osobných potrieb a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu.

23. Cieľom novej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (s účinnosťou od 1.4.2004), tzn. dodatočnej úpravy spotrebiteľského práva bolo zabezpečiť harmonizáciu Slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, resp. s *aquis communautaire* dosiahnutého v tejto oblasti, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Účelom zavedenia úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 1. apríla 2004 bola harmonizácia Slovenského zmluvného práva s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Spoločným znakom novozavedenej úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku, bolo teda faktické vyrovnanie uvedenej nerovnosti postavenia spotrebiteľa a podnikateľa ako profesionála, a to aj za predpokladu obmedzenia autonómie vôle v zákonom predpokladanom dôsledku.

24. Podľa vyššie citovaného § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.apríla 2004 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal predchodca oprávneného pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa povinných, pričom povinný obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť. Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď zmluvné strany sa písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí.

25. V tomto prípade išlo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorej právny predchodca oprávneného poskytol povinnému plnenie v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Podmienky poskytnutého úveru, obsah zmluvy, aj keď sa s nimi povinný mohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ako aj obsah úpravy sankcií už nemohol reálne ovplyvniť. Zmluva vypracovaná bankou bola všeobecne používaná aj pri uzatváraní ďalších obchodných zmlúv s inými osobami. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému pri podpise zmluvy úver, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že banka pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej/obchodnej činnosti a povinný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

26. Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné

podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyklučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počiňať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

27. Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej „ZZŠ“), každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

28. Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

29. Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

30. Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovolávať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), iba že by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

31. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

32. Nevyklúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

33. Princiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež www.beck-online.cz), na závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010 zo dňa 18.07.2013 (www.nalus.usoud.cz), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek spotrebiteľských vzťahoch.

34. Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinného, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

35. Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej

zmluvnej podmienke., Uplatnený nárok nemal byť právnomu predchodcovi oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014). Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo striktne zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedených dôvodov, keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzuzmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

36. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

37. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Trovy exekúcie nie sú pojmovo stotožniteľné s trovami konania účastníkov exekučného konania, pretože ide o dva samostatné procesné nároky odlišných subjektov zúčastnených na tomto konaní.

42. Trovy exekúcie sú procesným nárokom povereného súdneho exekútora a sú taxatívne vymenované ako druhy trov exekúcie v ustanovení § 200 ods. 1 Exekučného poriadku ako odmena súdneho exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku. Výšku trov exekúcie upravuje samostatná vyhláška MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Exekučný poriadok tiež komplexne upravuje rozhodovanie o trovách exekúcie, pričom postup fragmentuje na rozhodovanie súdnym exekútorom v priebehu exekučného konania (§ 201 a § 202 Exekučného poriadku) a súdom pri zastavení exekúcie (§ 203 Exekučného poriadku). Rovnako určuje, ktorý z účastníkov exekučného konania trovy exekúcie, v tom ktorom štádiu konania, platí. Upravuje tiež schému výroku rozhodnutia o trovách exekúcie pri zastavení exekúcie (§ 200 ods. 5 Exekučného poriadku). Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že úprava trov exekúcie je komplexná a v tomto smere niet priestoru pre použitie ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku.

43. Trovy účastníkov exekučného konania sú upravené v Exekučnom poriadku len fragmentárne. Ustanovenie § 200 ods. 1 Exekučného poriadku predpokladá adresáta náhrady trov, kde oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku a povinnému nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúciám, ak sa námietkam vyhovel (§ 50 Exekučného poriadku). Z uvedeného je zrejmé, že na identifikáciu toho, čo pod trovami konania treba rozumieť je potrebné použiť ustanovenie § 251 CSP, ktoré identifikuje trovy konania ako všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Rovnako Exekučný poriadok žiadnym spôsobom neupravuje rozhodovanie o trovách konania medzi účastníkmi a z tohto dôvodu je nutné použiť pre rozhodovanie o trovách účastníkov exekučného konania ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku.

44. Keďže Exekučný poriadok neupravuje žiadnym spôsobom rozhodovanie o trovách konania medzi účastníkmi exekučného konania (oprávneného a povinného) súd aplikoval na daný prípad pri rozhodovaní ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku a § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že povinným v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania voči oprávnenému nepriznal. Súd mal síce z obsahu exekučného spisu preukázané, že zastavenie exekúcie zavinil oprávnený (v dôsledku nepreukázania, že dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku nie je daný), avšak z obsahu spisového materiálu vyplýva, že povinným v rade 1/ a 2/ v exekučnom konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol nielen o nároku na náhradu trov konania, ale už aj o nepriznaní náhrady trov konania povinným v rade 1/ a 2/. Súd poukazuje na to, že pri rozhodovaní o nepriznaní náhrady trov konania prihliadol aj na článok 17 CSP a z dôvodu hospodárnosti konania rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania povinným v rade 1/ a 2/.

46. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

47. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

48. Podľa § 27a vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. (ďalej len vyhlášky) v exekučných konaniach začatých do 30. apríla 2008 patrí exekútorovi odmena podľa doterajších predpisov.

49. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky ak súdny exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje:

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu,
- b) paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti.

51. Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky základná hodinová sadzba podľa odseku 1 písm. a) je 200 Sk za každú aj začatú hodinu. Súdny exekútor je povinný vyhotoviť časovú špecifikáciu jednotlivých úkonov exekučnej činnosti.

52. Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

- a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,
- c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,
- d) doručenie exekučného príkazu,
- e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,
- f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,
- g) každé zisťovanie bydliska povinného,
- h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,
- i) každé zisťovanie účtu povinného,
- j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

53. Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 100 Sk.

54. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

55. Keďže súd predmetnú exekúciu zastavil, bolo jeho povinnosťou rozhodnúť o trovách exekúcie. Súdny exekútor si v danej veci uplatnil trovy exekúcie vo výške celkom 172,04 € (čl. 25 spisu). Súd súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie nasledovne:

1. Časová špecifikácia úkonov podľa § 14 a 15 vyhlášky č. 288/1995 Z. z.
 - 05.05.2008 príprava podkladov na súpis hnut. vecí a výkon súpisu.....40 min.
 - Spracovanie vzniknutých trov exekúcie.....60 min.
 Základná hodinová sadzba je 6,64 € (100,- Sk) za každú aj začatú hodinu
 100 min. = 1 hodina a 40 minút = 2 x 6,64 € = 13,28 €
 - 20 % DPH zo sumy 13,28 € 2,66 €
 Spolu 15,94 €

2. Súpis úkonov, ktoré sa odmeňujú paušálnou sumou 3,32 € v zmysle § 14 ods. 3 vyhlášky
 - získanie poverenia na vykonanie exekúcie 3,32 €
 - doručenie príkazu na začatie exekúcie (banky, zamestnávateľ)..... 3,32 €
 - doručenie upovedomenia o začatí exekúcie 3,32 €
 - doručenie exekučného príkazu (banky, zamestnávateľ).....3,32 €
 - každé ďalšie zisťovanie bydliska povinného.....3,32 €
 - každé ďalšie zisťovanie platiteľa mzdy povinného (ODI) 4 x 3,32€.....13,28€
 - každé ďalšie zisťovanie účtu povinného 3 x 3,32 €..... 9,96 €
 - každé ďalšie zisťovanie majetku povinného (kataster) 6,64 €
 - - 20 % DPH.....9,30 €
 Spolu 55,78 €

Súd po preskúmaní exekučného spisu zistil, že súdny exekútor preukázateľne vykonal v súlade s § 15 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov vyššia uvedené úkony, t.j. spolu 15 úkonov exekučnej činnosti, za ktoré mu patrí odmena spolu v sume 55,78 €.

3. Hotové výdavky podľa § 22 vyhlášky č. 288/1995 Z. z.
 Súd mal z pripojeného exekučného spisu preukázané doručenie nasledujúcich písomností:
 - Doručovanie žiadosti o udelenie poverenia 1,61 €
 - Doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie 2,09 €
 1,68 €
 - Doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie zriadením exek. Zal. Práva 6,27 €
 - Doručovanie príkazu na začatie exekúcie - zamestnávateľ 2,09 €
 - Doručovanie exekučného príkazu zriadením exek. Zal. Práva 6,27 €
 - Doručovanie žiadosti o súčinnosť - Dopravný inšpektorát 1,61 €
 - Doručovanie príkazu na začatie exekúcie - soci. Poisť. 1,56 €
 - Doručovanie príkazu na začatie exekúcie - banka 1,68 €
 - Doručovanie exekučného príkazu - banka 10,08 €
 - Doručovanie doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie súd 1,98 €
 - Doručovanie žiadosti o zaslanie rozhodnutia - súd 1,98 €
 Spolu.....38,90 €

Uvedené skutočnosti má súd preukázané originál doručenkami opatrenými pečiatkou poštového úradu a obálkami opatrenými pečiatkou poštového úradu. Súd pri rozhodnutí o trovách exekúcie (najmä hotových výdavkov) musí vždy vychádzať z exekučného spisu, aby mohol preskúmať vznik a účelnosť hotových výdavkov, ktoré si súdny exekútor v konaní uplatnil.

5. Cestovné náhrady

- Cesta autom značky KIA CEED , SPZ W. z miesta Šaľa do Čadce a späť
 445 km x 0,26 € = 115,70 + 19 % DPH = 137,68 €
 Keďže sa súdny exekútor zúčastnil viacerých exekučných konaní rozpočítal cestovné na tri exekučné konania): 137,68 / 3 = 45,89 €

Súd priznal súdnemu exekútorovi cestovné vo výške tak ako si ho aj uplatnil. Uplatnené náklady na cestovné vyplývajú z obsahu spisového materiálu.

6. Náhrada za stratu času v zmysle § 23 vyhlášky č. 288/1995 Z. z.

Podľa § 23 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. Náhrada za stratu času patrí súdnemu exekútorovi pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom jeho exekútorského úradu alebo kancelárie, a za čas strávený na ceste do tohto miesta a späť.

Podľa § 23 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. Náhrada podľa odseku 1 je 0,66 eura za každú aj len začatú polhodinu.

Cesta zo Šaľa do Čadce je v trvaní 220 minút čo predstavuje 8 polhodín (jedna cesta)

- $8 \times 0,66 = 5,28 \text{ €}$ x cesta späť = $10,56 + 20 \% \text{ DPH } 2,11 = 12,67 \text{ €}$

Čas strávený súpisom bol v trvaní 30 minút

- $1 \times 0,66 = 0,66 \times 20 \% \text{ DPH } 0,13 = 0,79 \text{ €}$

Spolu za stratu času 13,46 €

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu za poplatky vo výške 2,16 €, nakoľko preskúmaním spisového materiálu nemal súd preukázaný ich vznik. V spisovom materiáli sa nenachádza doklad o úhrade za uvedené poplatky. Súd pri rozhodnutí o trovách exekúcie (najmä hotových výdavkov) musí vždy vychádzať z exekučného spisu, aby mohol preskúmať vznik a účelnosť hotových výdavkov, ktoré si súdny exekútor v konaní uplatnil.

Súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu zvýšenú o 20 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platcom DPH (č. I. 31 spisu).

Vychádzajúc z uvedeného súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške celkom 169,97 € (časová odmena 15,94 € + paušálna odmena 55,78 € + hotový výdavky 38,90 € + cestovné náhrady 45,89 € + náhrada za stratu času 13,46 € = 169,97 €) na náhradu ktorých, vychádzajúc z dôvodu zastavenia exekúcie, zaviazal oprávneného tak, ako sa uvádza vo výrokovvej časti III. tohto uznesenia.

Poučenie:

1/ Proti výroku I. tohto uznesenia je prípustné odvolanie (§ 9a ods. 1 EP, § 357 písm. a) CSP).

2/ Proti výroku II. tohto uznesenia je prípustné odvolanie (§ 9a ods. 1 EP, § 357 písm. m) CSP).

3/ Proti výroku III. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie (§ 243b ods. 3 EP).

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil v zmysle položky č. 21 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vo výške 0,50 € / 1 strana.